

Prejudiciële vragen

Verzet artikel 8 van richtlijn 2014/42⁽¹⁾ zich tegen een nationale wet op grond waarvan de betrokkene, na de bevroering van voorwerpen die als vermoedelijk hulpmiddel of als opbrengst uit het strafbare feit in beslag zijn genomen, gedurende de gerechtelijke fase van de strafprocedure niet het recht heeft om bij de rechter een verzoek tot afgifte van deze voorwerpen in te dienen?

Is een nationale wet, op grond waarvan de confiscatie van een "hulpmiddel" niet is toegestaan met betrekking tot een goed dat eigendom is van een niet bij het strafbare feit betrokken derde, maar dat door de derde aan de beklagde voor duurzaam gebruik ter beschikking is gesteld op een dusdanige wijze dat in de interne verhouding nu juist de beklagde de eigendomsrechten uitoefent, verenigbaar met artikel 4, lid 1, juncto artikel 2, punt 3, van richtlijn 2014/42 en artikel 17 van het Handvest?

Bij een ontkennend antwoord op de vraag: formuleert artikel 8, lid 6, tweede zin, en lid 7, van richtlijn 2014/42 een verplichting om de nationale wet aldus uit te leggen dat het een derde wiens voorwerpen zijn bevroren en als hulpmiddel kunnen worden geconfisqueerd, de mogelijkheid moet hebben deel te nemen aan de procedure die kan leiden tot een confiscatie en een confiscatiebevel in rechte te betwisten?

⁽¹⁾ Richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de bevroering en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie (PB 2014, L 127, blz. 39).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 23 oktober 2020 — Schneider Electric SA e.a. / Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

(Zaak C-556/20)

(2021/C 9/16)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Schneider Electric SA, Axa SA, BNP Paribas SA, Engie SA, Orange SA, L'Air liquide, société anonyme pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude

Verwerende partijen: Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Prejudiciële vraag

Staat artikel 4 van richtlijn 90/435/EG van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten⁽¹⁾, gelet op met name artikel 7, lid 2, in de weg aan een bepaling als artikel 223 *sexies* van de code général des impôts, die voor de juiste tenuitvoerlegging van een regeling ter afschaffing van economische dubbele belasting over dividenden voorziet in een belastingheffing bij de wederuitkering door een moedermaatschappij van winst die aan haar is uitgekeerd door in een andere lidstaat van de Europese Unie gevestigde dochterondernemingen?

⁽¹⁾ PB 1990, L 225, blz. 6.
